

* * *

יוסי גמזו

לזכרה היקר והטהור של עצמונה פינקלשטיין ז"ל מונה, מתנכת ודמות-מופת

כל המלים נאלמות מול פכד צער
העדרותה של נפש אהובה לפל
כי בשעה שהכאב חותך כתער
נותר גרונך חנוק בלי הגה ובלי קול.

אך אם צריך לומר מלה אחת או שתיים
בשם כלנו כאן הכואבים כל-כך
יתנה השיר הזה, רוטט ודמוע-עין
כמה קוים לדיקנה הלא-נשכח.

כי נאספנו כאן שבורים ומפי עצב
לעלויה של נפש נדירה כזאת
שכל זוכרי אישיותה זכו בעצם
בזכות גדולה אותה לראות ולחזות.

מי שנולדה מול הר עצמון ונקראת לה
על שם ההר יפה-הנוף הזה בשפת
שומרי מורשת צפת של מטה ושל מעלה
ונתקיים בה גם השיר "אני מצפת".

מי שטפחה את העברית ביד אוהבת
בין תלמידיה הרבים והקשובים
כפרח-בר בלתי מוגן שהיא, נלהבת
תמיד הרחיקה מעליה כאויבים
את הבורות והעלגות המשתרבות
לגבולותיה, בדבור או בכתיבים.

בת-זוג חמה, נאמנה ואשת-ספר,
אם למופת ובת למשפחה שרשית
שתולדותיה רקומות בה תפר-תפר
בעיר גלילית זו, יהודית ואנושית

ושעל פי מסרת ששנותיה רבו
ונתקדשה בהלולת תפלה ורן
כל ל"ג בעמר ממפתן ביתה, בית עבו
יוצאות שירות ליל בר-יחאי עד למירון.

יש אנשים שהחלל שהם הותירו
והכאב שהוא אל לב זכרם מצמיד
לא מתקנים עם השנים, הם רק יגבירו

אֶת יְגוֹנוֹ שֶׁל הַעֲדָרָם הֲלֵא מְגִלִּיד
שְׁכֵמוֹ נְרוֹת שֶׁל נְשָׁמָה יוֹם-יוֹם יֵאָרוּ
בְּאַהֲבָה שֶׁהוּא רוֹחֵשׁ לָהֶם תָּמִיד.

(הוקרא בטקס האזכרה בבית-העלמין של צפת)